

Dohányárusok Közlönye

A MAGYARORSZÁGINAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESTÍTŐJE.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Nagy János-utca I. B.
hova az előfizetési összegek, valamint a
kéziratok küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Kéziratok nem lesznek visszaadva.

TARTALOM. Az új év. — Kereskedelmi eredmények az 1899-ik évben. — Szivar-automata. — Vegyesek. — Hirdetés.

Az új év.

Gyors egymásutánban váltakoznak az események. Egyik követi a másikat. Alig van itt az új esztendő, máris eltűnik, hogy helyet adjon egy másiknak. Az idő esedékes, mint a váltó. A papirlapok egy év eseményeinek hirdetői és a történelem szakavatott képviselői. Legyen a céljuk politika, művészet vagy irodalom, szóljanak bár a kereskedelem eseményeiről, vagy mint e lapok a haladásról, a kereskedelm fellendüléséről vagy hanyatlásáról egy hatalmas iparágnak, a hírlapok mindig érdekesekek és tanulságosak lesznek. Bármilyen véleményvel legyen is valaki e felől, egyet nem tagadhat senki sem, hogy a szaklapoknak nehéz és magas hivatást kell teljesíteniük. A szaklapok segítik elő a kultura műveinek felépítését. Biztatást, bátorítást merítenek belőlük egyesek, kik nem ritkán nagy lépésekkel viszik előbbre kulturális fejlődésünket. A szaklap szócsové egy hivatásos osztálynak, hogy megvédje érdekeiket, vagy eszközül szolgáljon arra, hogy egy foglalkozást vagy iparágat a tőkély legmagasabb fokára emeljen.

Nos tehát, vessünk egy pillantást arra a szakosztályra, melynek érdekeit e lapok képviselik. 42000 ember működik e teren minden szervezkedés nélkül, mindegyik magánosan viseli hivatásának terheit. 42000 üzlettulajdonos és legalább kétszer annyi alkalmazott foglalkozik évről-évre dohánytermékek eladásával, anélkül, hogy valaki valaha bevezette volna őket az áruk ismeretébe, eladásába vagy e teren előforduló ügyekbe. A dohány-elárusítást sem a közönség, sem a hivatalos közegek nem tekintik hivatásos szakfoglalkozásnak, úgy, hogy a trafikos minden kereskedő-testületen kívül van és ennél fogva sohasem képes érdekeit másképp, mint egyenként megvédeni, akkor is holmi kegyelemkérvények útján. Azokat az érdekeket, melyek általánosan érintenek mindenkit, egyesek nem mozgathatják elő, dacára, hogy minden egyes jólétére nagy fontosságú.

Mig mai napság már minden legkisebb foglalkozás, hivatáskör szervezkedik, testületet alkot és védhást épít minden külső káros befolyás ellen, mig a kenyérkérdés minden embert kényszerít magáról és öveiről ily módon gondoskodni és a tömegnek szaktársával vállvetve tudtára adni, hogy neki is joga van az élethez, mialatt a gyenge a gyengével egyesül, hogy egy erőset alkossanak, addig a dohányárusok ott állnak, ahol felszabadóta voltak. Munkás, kit érdemén alól fizetnek, kinek jövőjéről gondoskodva

nincsen. Ezen osztály érdekében létezik ez önök előtt fekvő lap, mely most már nyolczadik évfolyamába lép.

Nem felelünk most arra, hogy egy ilyen szaklapnak van-e létjogosultsága. Felelet nélkül hagyjuk azt a kérdést, hogy nem-e volna legszentebb kötelessége minden nagy- és kistrafikosnak szaklapját ahol csak lehet, támogatni?

Minden elfogulatlan és józan gondolkodású ember befogja látni, hogy nem csekély feladat egy egész osztály érdekét, melynek jelenleg semmi más védőeszköze nincsen, képviselni. És minden igazságszerető és igazságosan ítélő egyén belátja, hogy bennünket semmi más érdek nem vezet, csak igyekezetünkkel a trafikosok osztályát elismert polczra emelni, midőn így a nyilvánosság útján érdekeikben szót emelünk. Természetes, hogy hamar lankadna erőnk, ha e nehéz munkában magunkra hagynának és nem volnánk meggyőződve, hogy e munkánkban bátor és nemes igyekezetű férfiak működnek közre. Csak e részvételnek köszönhetjük, hogy bátorságunk nem hagy el és a jobb jövő reményében törünk célunk felé. Nincs szaklap, mely annyira képes lenne a nagy- és kistrafikosok érdekeit Magyarországon megvédeni. Megvagyunk róla győződve, hogy nem kis feladat az, amit elbűnk tűztünk. Az erősnek, hatalmasnak segíteni bizonyára könnyebb, hálásabb feladat, mint a gyengének és segélyre szorultnak.

Ebből a szempontból ítélvén, mindenki befogja látni, hogy a »Dohányárusok Közlönye« sohasem működött számítással és érdekhajszatból.

Ismét egy év tűnt el az örökkévalóságba és kezdődik egy új esztendő. Tartsunk beszámolót arról, hogy mit végeztünk? Nem, sajnos nem tekinthetünk vissza kivívott előjogokra. Csak azt jegyezhetjük meg, hogy az a 36 lapszám, melyet világgá küldtünk, megtette kötelességét. Megnyugodva zárjuk tehát folyóiratunk ez évfolyamát, mert reméljük, hogy az, amit úgy neha napján szóba hoztunk, megmozgattunk, némi sikert és eredményt fog létre hozni. A multat mögöttünk hagyva, átadjuk magunkat a jelennek, az új esztendőnek. Meghozza-e majd azt, amiért eddig fáradhatlanul küzdöttünk évek óta? A felelet e kérdésre nincs ugyan messze, nem utopiák, nem elérhetetlen kívánságok azok, melyeket keresünk, ellenkezőleg, elérhetőek e kívánságok és el is kell érünk. És nem haszontalan frázis az, hanem igazi meggyőződésünk, hogy egyes egyedül csak a nagy- és kistrafikosok érdekében van e kívánságok elérése. Csak tőlük függ

saját sorsukat intézn és saját jólétük és kárkuk felett dönteni. Megerősödhetnek ők szaklapjuk által, de ezt kell először erőssé tenniük, hogy szava mindenhova elhasson, ahol dohányelárusító szaktársak vannak. Megerősödhetnek, ha mindnyájan egy zászló alá sorakoznak és egyesült erővel működnek.

Programmunk ismeretes, célunk és kívánságaink ugyanazok, melyek olvasóközönségünké. Megmutattuk az utat, melyen járni kell, hogy célunkat elérhessük. Legyen e mai nap kezdődő esztendő derült és boldog!

Tisztelt olvasóközönségünk mindnyájának boldog és vidám új évet kívánunk!

Kereskedelmi eredmények az 1899-ik évben.

Daczára, hogy a kereskedelmi mérlegek az 1899-ik év végén általánosságban pluszt mutatnak, tény az, hogy a dohányelárusítók bevételei ez év folyamán negativ eredményeket mutatnak. E jelenség magyarázatát nem annyira abban találjuk, hogy egyes általánosságban szereplő dohány- és szivarárak eladása csökkent, hanem ennek eredetét egész máshol keressük. Még ha találunk is itt-ott pozitív eredményeket, de nagy többletekre bizony nem igen akadunk. Miután a IV-ik negyedre a kimutatások még nincsenek kéznél, így egész bizonyosat a végeredményről mondanunk nem lehet.

Egyebet azonban minden körülmények között, mint tényt említhetünk, hogy az ország összes dohányárusának rosszabb éve volt, mint az 1898-ik évben. Habár az sem volt valami kedvező, de összehasonlítva a lefolyt évvel, mégis elviselhető. A közgazdasági hanyatlás, mely az 1899-ik évben úgy látszik elérte tetőpontját, összefüggésbe hozható a dohányforgalom rossz sikereivel. Kérdés most még csak, hogy ez a közgazdasági hanyatlás tényleg elérte-e tetőpontját. Minden látszat szerint ez eset fenn áll. Jóllehet, hogy e panaszt már az elmúlt esztendőben is eleget hangoztatták, hogy ez így már tovább nem tarthat és mégis lett még rosszabb is, most már csak arról van szó, hogy törünk vagy hajlunk. Természetes, így nem tarthat tovább!

Tekintsük csak kissé közelebről az uralkodó kereskedelmi és pénzügyi viszonyokat és mindjárt észre vesszük a helyzet tarthatatlanságát.

Az építkezési vállalkozás, mely sok ezer embernek ad kenyeret, nem csak a fővárosban, de a vidéken is teljesen pang. Attól eltekintve, hogy százezrek vesztették ezel kenyerüket, számtalan más iparág is vesztett közvetlenül vagy közvetve. A kényelmi cikkek kereskedelme, úgy a szövőipar már 1897 óta kemény harcra jutott és miután nincs oly iparágunk, melyért külföldről

folyna be valamelyes pénz az országba, azért a kereskedelem és honi ipar hitele nagyon meg van támadva éppen akkor, mikor pillanatnyilag szüksége volna rá, hogy kitarthasson, míg jobb idők jönnek reá. Ha már nyujtanak hitelt a kereskedőnek, az 8—10, sőt 12 százalékba kerül. Létezik talán olyan kereskedelmi cikk, mely akkora jövedelmet nyújtson, hogy ily nagy kamatokat fizethessen? Nem hisszük. Azonkívül még hozzá kell ehhez számítanunk más üzleti kiadásokat is. Ily körülmények között sikerteljes kereskedelemre ez időben nem is számíthatunk.

Nem hihetünk a viszonyok javulásában, ha logikusan gondolkodunk, mert szélhámosságokkal sok mindent tönkre tettek és most itt a bűnhődés. De talán majd mégis megjavulnak a viszonyok, ha hevernek is köröskörül ártatlan vagy vétkes áldozatai a viharnak, melyet egy csillagjós sem tudott előre megmondani.

És e viharok időmegsemmisítő hatása a dohányárusok terén is mutatkozott. Sajnos, nemsokára kitűnik majd, különösen a fővárosban, hány kistraffikos zárja be üzletét, mert most következik a legsúlyosabb házbérnegyed és kisebb pénzintézetek, melyek kizsarolják a szegény embert, ilyenkor nem nyujtanak hitelt. Habár ily jelenségek minden ember részvétét megérdemlik és sajnos épen a legszorgalmasabb és legtevékenyebb emberek esnek ily idők áldozatául, mégis, mint mindig, azok győzedelmeskednek és állnak rendületlenül, kiknek üzlete egészséges alapra építve, minden körülmények között is életképes.

De minden rossznak megvan a jó oldala. Nem tarthat már tovább így, azt mondogatja ma mindenki és igaza van. Változtatni kell a helyzetet, ezt hajtogatja mindenki, a ki ismeri a kereskedelmi viszonyokat manapság.

Hogyan is bírják így tovább az óriási terheket, melyek minden dohányárusra nyomasztólag hatnak, mikor egyik trafik a másik hátára nő.

Majd nemsokára meggyőződnek az illető körök, nem gyakorolnak valami nagy jótéteményt, mikor minden protegálnak trafik engedélyt adnak ki, mert ezáltal csak a már meglévőknak veszik a kenyeret kezükből. Mily gyakran érintettük mi e hémakat és óva intettünk ilyen szempontból humanizmust gyakorolni. De hiába volt! Régebbi időkben szegény csalódottnak még meg volt a vigaszuk, hogy e keserves, talányos foglalkozástól olyképen menekültek meg és mentettek meg valamt a hajtórészből, hogy a trafikot eladták és daczára a tilalomnak és előírásnak, másra iratták át. De már ennek is vége, mert trafikot átvenni nem szabad.

Sajnálatraméltó emberek, nem csak szomorú időviszonyok jönnek reájuk, hanem áldozatai a törvényes rendelkezéseknek is.

Talán majd jobbra fordul minden, mert ez egy kemény esztendő volt. Jobbra fordul, mert így tovább nem tarthat; másképp nem lehet. Az erős, az szilárdul megállja helyét az élet zivatárában, a gyenge áldozatul esik akárhogy panaszkodunk is.

A szivarautomata.

Lapunk zárta előtt jött az értesítés, hogy a fővármháznál felállított a szivarautomatát gyakorlati kipróbálás végett. Ez az automata a Sperling és Wendt bécsi cég gyárából való és talán már lapunk legközelebbi számában hirt adhatunk annak használhatóságáról. Egyelőre csak annyit említünk meg, hogy legujabban olyan javításokat tettek az automatán, melyek annak használhatóságát nagy mértékben emelik. Mielőtt azonban működését megkezdené, nem

mondhatunk itéletet róla és csak annak a hírnél közlésére szorítkozhatunk, hogy itt van és a fővármházbán mindenki láthatja és megítélheti.

Annál inkább is érdekes olvasóinkra nézve a szivarautomaták ügye, mert az szoros összefüggésben van a vasárnapi munkaszünettel. És a bevezetendő vasárnapi szünetről ismét megjegyezhetjük a következőket:

Ismeretes dolog, hogy a vasárnapi munkaszünet bevezetésének harcza azon fordult meg, hogy mikor az üzletek zárva vannak, az automaták lépjenek működésbe.

A magy. kir. pénzügyminisztérium épen abból a szempontból indul ki, hogy a közönség kényelem tekintetében semmi kárt ne szenvedjen, ha a trafikok vasárnap zárva vannak. Miután az automaták arra a pár órára teljesen helyettesítik a trafikokat, kérdés most az, hogy lehet-e erre biztosan számítani. Ez okból kell az automatát kipróbálni és a most megejtendő próba erre nézve a legbiztosabb és mérvadóbb lesz. Jóllehet már ejtettek meg próbákat a nyugati pályaudvaron felállított automatával, de eltekintve teljesen attól, hogy az államvasutak részéről nehézségek merültek fel, ez az automata nem is volt oly nagy, mint azok, melyeket most használnak bevesznek. Meg kell még jegyeznünk, hogy a Sperling és Wendt cég rendszere olyképp van előállítva, hogy az automaták tetszészerinti nagyságban készíthetők és annyi pénz bedobányilást készíthetne, ennél fogva, amennyit kívánnak. Nehány nap mulva meg tudjuk, hogy a kísérletül felállított Sperling és Wendt-féle készülék olyan-e, mely céljának teljesen megfelelően a jövőben vasárnapon és hétköznapok esti óráiban működik. Nagyon örülünk, ha fennállna ez eset és a vasárnapi munkaszünet ezáltal szerencsés megoldást nyerne.

Vegyesek.

A dohánybaváltás eredményéről nem a legkedvezőbb hírek érkeznek; így például a nagykárolyi körzetben eddig igen sok a kihányás, nedves dohány azonban nincs. Január másodikán 18 beváltási körzetben veszik át a dohánnyt.

A vasárnapi munkaszünet. Az országos kereskedelmi és iparearnok tagnap választmányi ülést tartott Matlekovits Sándor dr. elnökle alatt a vasárnapi munkaszünet kérdésében. A kérdés tárgyalására az a körülmény adott alkalmat, hogy a kereskedelmi alkalmazottak helyzetük javítása érdekében mozgalmat indítottak, minek következtében a kereskedelemügyi kormány az érdekelt testületeket vélemény adására szólította fel oly irányban, hogy a közfoglalom érdekei összeegyeztethetők-e a kereskedelmi alkalmazottak érdekeivel. A csarnok beható vita után oly határozatot hozott, hogy a kereskedelmi alkalmazottak helyzete a mai megfeszítő munka korszakában távolról sem lévén nyomasztó, humanitárius szempontból beavalkozásra nincs szükség és a legkevésbé volna megokolva új reform, mely a kereskedelmi foglalom teljes felforgatásával egyenrangú. A választmány foglalkozott ezután a folyószámlák leszámítására céljából alakuló pénzintézet kérdésével és azt határozta, hogy annak létrejöttét minden rendelkezésre álló eszközzel elő fogja segíteni.

A Magyar Országos Központi Takarékpénztár a lefolyt évben kiválóan azokkal az üzletágakkal foglalkozott, amelyek az intézet mobilitását minden körülmények között biztosítják. Habár a betétek természetszerűen csökkentek, az összes betét-állomány mégis a 28 millió koronát meghaladja. Ellenben a leszámítási üzlet ügy élénkségben, mint terjedelemben gyarapodott, amennyiben a váltószámítás a 180 millió koronát meghaladja és a váltótárca mintegy

21 millió korona. Az értékpapírelőlegzési üzlet a kedvezőtlen főszeviszonyok folytán nyugodt keretben mozgott; 9 millió korona van ez üzletágban elhelyezve. Az intézet tulajdonát képező 6 millió korona értékű értékpapíralományban lényegesebb változás nem történt. A befektetési piacnak ugy a belföldön, mint a külföldön bekövetkezett kedvezőtlen alakulása nem engedte meg a jelzálogüzlet nagyobb mérvű terjeszkedését. Folyósítottat az év folyamán mintegy 4 millió korona új kölcsön és eladatott közel 6 millió korona záloglevél. A forgalomban lévő záloglevelek összege 74 millió korona. Megelégedéssel konstatalható, hogy a kedvezőtlen viszonyok daczára az eladott záloglevelekből csak igen csekély összegek folytak vissza. Számottevő veszteség egy üzletágban sem fordult elő. Tekintettel arra, hogy a jelzálogüzletnek a mult évekhöz képest kétségtelenül kisebb jövedelmzését a többi üzletágok jövedelme valószínűleg pótolni fogja, az oztalék az előző évi 40 forinttal egyenlő leand.

Előfizetésre való felhívás!

Tisztelettel felkérjük lapunk t. pártfogóit és mindazokat, kik a jelen számot megkapták, hogy a mellékelt postautalvány igénybevételével az előfizetési összeget

fél évre 2 frt 50 krt

postafordultával beküldeni sziveskedjenek, nehogy a szétküldésben fennakadás történjék.

Tisztelettel

A „DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE”
szerkesztősége és kiadóhivatala
Budapest, VII., Nagy János-utca 1/B.

Mórathon egy imprágnál, zamatos gyögyfukeverék cigarettá- és pipadohányhoz

Örömmel szítja az ember kitűnő tulajdonságai miatt!

Rögyújta bármily dohánnyal, az utóbbi égető csipős ize élvez

A legelőszögesebb keverék cigarettá- és pipadohányba

Tekintve azt, hogy Mórathon a nikotin ártalmos hatását a gyomorra paralizálja, minden dohánnyozónak nélkülözhetlen

Hat rész pipadohánnyal vagy negy rész cigarettá-dohánnyal kevertetik

Orvosok által minden dohánnyozónak ajánlitik

Negy csomag 30 kr., kis csomag 10 kr., külön vágal és csomagolás pipadohány és külön cigarettadohány részére.

Próbaküldemény: 10 kis csomag hérmvente 1 frt 26 kr utónevét mellett.

Visszontaladókna jövedelméző. — Egyedüli készítő:

Mórath Tivadar gyögyfukereskedés, Grác.

Vezérképviselő Magyarország és a társországok részére.

D vor. sák János, Budapest, VI., Gyár-ú 43.

Első cs. és kir. szab. eredeti selmezi pipa-, tajtékpipa- és pipaszár-gyár özérő-berendzéssel.

TAKÁCS EDE
Zólyom-Selmeze mellett
Alep tlatott 1836-ban.

Ajánlja a legjobb hírnevnek örvendő és kitűnő minőségre nézve pártatlan valódi selmezi agyapipáit, tajtékpipáit, pipaszárait és szivarszikipáit, minden kivitelben, a legolcsóbb árak mellett.

Képes árjegyzékek bérmentes visszaküldés esetén kívánatra bérmentes küldetnek
Egyedüli hírneves jó gyártmány.

Szegédszerkesztő: Heltal Nándor.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK-GROSS UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS).

INHALT. Ein neues Jahr. — Der Zigarren-Automat. — Korrespondenz der Redaktion. — Annoncen.

Ein neues Jahr.

In rascher Reihenfolge nehmen die Ereignisse ihren Gang. Eines löst das andere ab. Kaum geboren, stirbt der junge Tag, stirbt das Jahr. Nichts ist so sehr beständig, als der Wechsel! Die papierernen Zeugen für die Geschehnisse innerhalb eines Jahres, sie gehören unstreitig der Geschichte an. Mögen sie von Politik, Kunst oder Literatur, mögen sie von kommerziellen Ereignissen, mögen sie — wie diese Blätter — von dem Fortschritt oder dem geschäftlichen Aufschwung oder Niedergang eines mächtigen Industriezweiges sprechen, immer und immer wieder erscheinen sie interessant, weil lehrreich. Mag man darüber auch wie immer denken, Eines steht doch fest, dass Fachblätter eine hohe Mission zu erfüllen haben. Sie sind die Hilfsarbeiter bei dem Aufbau des Werkes der Kultur. Aus ihnen werden nicht selten Anregungen geschöpft, welche zum fortschrittlichen Gedeihen führen. Das Fachblatt ist das Sprachrohr einer jeweiligen Berufsklasse, zum Schutze ihrer Interessen, oder als Mittel, irgend ein Fach auf die möglichst höchste Stufe der Vollendung zu bringen.

Und nun vergegenwärtige man sich ein Fach wie dasjenige es ist, dessen Interessen diese Blätter zu vertreten haben. Ein Gebiet, auf welchem 42.000 Berufsträger ohne irgend welche Organisation, jeder einzelne für sich die schwere Last des Berufes trägt. 42.000 Geschäftsinhaber mit zumindest zweimal soviel Angestellten beschäftigen sich jahraus jahrein mit dem Verschleisse der Tabakprodukte, ohne jemals über Waaren, Verschleiss oder den Vorkommnissen auf diesem Gebiete von irgend Jemandem unterrichtet zu werden. Als Branche, als Berufsklasse weder vom Publikum anerkannt, noch von den Behörden sonderlich beachtet, steht die Tabakverschleisser-Gilde ausserhalb jedes geschäftlichen Kreises und ist daher auch niemals im Stande, ihre Interessen anders zu verfechten als einzeln und das auch nur im Wege eines Bittgesuches. Und das wäre jedoch noch immer das Schlimmste nicht. Können doch niemals jene Interessen, welche das Allgemeine betreffen, von dem einzelnen verfochten werden, trotzdem diese für das Wohl jedes Einzelnen äusserst in Betracht kommen.

Während heutzutage jede Berufsklasse, und wäre sie auch die allergeringste, eine Korporation bildet, einen Ring, der Schutz bietet gegen alle schädlichen Einflüsse von aussen; während dormalen die Brodfrage es fast jedem Menschen zur Pflicht macht, für sich und die Seinen in der Weise zu sorgen, dass er mit Hilfe seiner Berufsgenossen der Menge kundgibt, dass auch er ein Recht auf das Leben habe, während sich der Schwache mit den Schwachen verbindet,

um ein Starkes zu bilden, bleibt der Tabak-Verschleisser das, was er vor einem halben Jahrhundert bereits war, ein Arbeiter ohne entsprechenden Lohn, ohne Altersversorgung, ja sogar ohne für seine Existenz auch nur für Monate gesichert zu sein, zumal er seines Erwerbes wann immer verlustig werden kann.

Und für diese Berufsklasse existirt das vorliegende Fachblatt, welches nunmehr in seinem achten Jahrgange tritt.

Wir lassen es unbeantwortet, ob ein solches Fachblatt eine Existenzberechtigung hat. Wir lassen es unbeantwortet, ob es nicht die heiligste Pflicht eines jeden Gross- und Kleintrafikanten wäre, sein Fachblatt zu unterstützen, wo es nur angeht. Jeder unbefangene rechtschaffene Mensch wird ja ohnehin die Ueberzeugung gewinnen, dass es einen hohen Grad von Unverdroffenheit und Willen bedarf, um fortwährend für die Interessen einer Berufsklasse einzutreten, die gegenwärtig keine andere Vertretung besitzt als ihr Fachblatt. Und ebenso wird uns jeder wahrheitsliebende, rechtschaffene Mensch ohne Weiteres zugeben, dass es bei uns nichts anderes sein kann als das ehrliche Bestreben, den Trafikantenstand zu einer anerkannten Berufsklasse zu erheben, wenn wir uns publizistisch seinen Interessen widmen. Freilich, unsere Kräfte würden versagen, wenn man uns die schwere Arbeit zu vollführen allein überliesse und wenn wir nicht der Mitwirkung wackerer, vom edelsten Streben durchdrungenen Männer sicher wären. Diese Thatsache allein bewirkt es, dass wir den Muth nicht sinken lassen und auf eine günstigere Zukunft hoffend, unseren Zielen lossteuern. Mehr als jedes andere Fachblatt dies im Stande ist, vermag dieses den Interessen der Gross- und Kleintrafikanten Ungarns dienende Fachblatt zu vollführen. Es ist keine geringe Aufgabe, die wir uns gestellt, indem wir von der Erkämpfung dieser Interessen sprechen, dessen waren und sind wir uns bewusst. Dem Starken und Mächtigen beizustehen ist gewiss weit dankbarer und leichter, als den Schwachen und Hilfsbedürftigen. Aus dieser Sentenz wird auch Jeder die Ueberzeugung gewinnen, dass der „Dohányárosok Közlönye“ niemals ein auf materiellen Gewinn berechnetes Unternehmen sein kann.

Ein Jahr ist abermals in das Reich der Ewigkeit geschwunden und ein neues beginnt. Sollen wir einen Rechenschaftsbericht darüber ablegen von dem, was wir geleistet? Nein, wir haben nichts zu verzeichnen, nichts zu berichten, wir vermögen leider auf durchgeführte Errungenschaften nicht zurückzublicken. Gleichwohl müssen wir sagen, dass die 36 Boten, die wir während dieses Jahres in die Welt hinausgesandt, ihrer Pflicht genügt haben. Beruhigt beschliessen wir daher diesen Jahrgang unserer Zeitschrift,

der Hoffnung Raum gebend, dass so Manches und Vieles was wir angeregt, gleichwohl Beachtung finden und Resultate hervorrufen werden.

Die Vergangenheit hinter uns lassend, wenden wir uns der Gegenwart, dem neuen Jahre zu. Wird es uns das bringen, wofür wir seit Jahren kämpfen und rastlos eintreten? Die Antwort hierauf liegt nicht in den Sternen, sie ist auch nicht eine Frage an das Schicksal. Keine Utopien, keine unerreichbaren Wünsche sind es, denen wir nachjagen, im Gegentheil, all diese Wünsche sind zu erreichen und müssen erreicht werden. Und es ist keine Phrase, sondern ehrliche Ueberzeugung ist es, wenn wir es aussprechen, dass einzig und allein die Gross- und Kleintrafikanten Ungarns es sind, welchen die Erfüllung dieser Wünsche obliegt. Sie selbst sind es, die ihre Geschicke zu leiten vermögen und die über ihr eigenes Wohl oder Weh' zu entscheiden haben. Sie können stark durch ihr Fachblatt werden, wenn sie vorerst dieses stark machen, wenn sie nach Kräften dazu beitragen, damit dessen Stimme überall hindringe, wo es Tabakverschleisser, Berufsgenossen gibt. Sie können stark werden, wenn sie unter einer Fahne marschiren, wenn sie sich zusammenthun, um mit vereinten Kräften zu wirken.

Unser Programm ist bekannt, unsere Ziele und Wünsche sind dieselben, wie diejenigen unseres Leserkreises. Wir haben den Weg gezeigt, der betreten werden muss, diesen Zielen näher zu kommen. Möge das Jahr, welches heute beginnt, ein erspriessliches und glückliches werden! All unseren geschätzten Lesern wünschen wir ein frohes glückliches Neujahr!

Der Zigarren-Automat.

Vor Schluss des Blattes kommt uns die Mittheilung zu, dass der Automat behufs Probe im Hauptzollamte untergebracht werden soll. Dieser Automat stammt aus der Fabrik Sperling & Wendt in Wien und werden wir bereits in nächster Nummer von der Verwendbarkeit desselben Bericht erstatten können. Vorläufig sei nur so viel erwähnt, dass die wesentlichen Verbesserungen, welche sich an den Automaten vollführen liessen, die Zweckmässigkeit desselben in hohem Masse vermehren. Doch wir wollen ja, ehe der Automat nicht in Funktion tritt, kein Urtheil abgeben und so beschränken wir uns darauf mitzutheilen, dass er da ist und im Hauptzollamte von Jedermann besichtigt und geprüft werden kann.

Für unsere Leser wird es von Interesse sein zu erfahren, was nunmehr mit dem Zigarren-Automaten geschieht, zumal derselbe mit der einzuführenden Sonntagsruhe eng zusammenhängt. Und so wollen wir über die einzuführende Sonntagsruhe wiederholt das Folgende gesagt haben.

Bekanntlich wurde die Einführung der Sonntagsruhe für die Trafikanten an den Umstand

gekämpft, dass bei Schliessung der Geschäftslokale an Sonntagen der Automat in Funktion trete. Das kön. ung. Finanz-Ministerum geht eben von dem Standpunkte aus, dass das Publikum in Hinsicht seiner Bequemlichkeit geschädigt wird, wenn die Trafiken an Sonntagen gesperrt wären. Nachdem jedoch die Automaten für einige Stunden vollständig im Stande sind die Trafik zu ersetzen, so entsteht nur die Frage, ob darauf auch gerechnet werden kann.

Aus dem Grunde muss der Automat eine Probe bestehen und zwar soll die gegenwärtige Probe auch die hierfür massgebendste, das heisst endgiltigste sein. Wohl wurden bereits Proben unternommen, wie diejenige es war, welche im Westbahnhofe angestellt wurden, allein, ganz abgesehen davon, dass die Fortsetzung der Proben dort, von Seite der Bahn auf Schwierigkeiten stiess, wenn auch dies keine solch grosse

Automaten, wie diejenigen es sind, welche jetzt zur Verwendung gelangen. Wir müssen noch bemerken, dass das System Wendt & Sperling derart eingerichtet ist, dass der Automat in jeder beliebigen Grösse angefertigt werden kann und dass daher so viele Einwürfe als gewünscht werden, angebracht werden können.

Wie gesagt, in einigen Tagen bereits wird es sich zeigen, ob der jetzt zur Probe aufgestellte Wendt und Sperling'sche Apparat derjenige ist, welcher als vollständig zweckentsprechend in Zukunft an Sonntagen und auch in den Abendstunden der Wochentage zu funktionieren vermag. Es soll uns freuen, wenn dies der Fall wäre, damit endlich einmal die Frage der Sonntagsruhe einer glücklichen Lösung entgegengehe.

Briefkasten der Redaktion.

K. L. in M. Zum Jahreswechsel die besten Wünsche. Hoffentlich wird das neue Jahr eine neue Aera bringen. Bitte den ersten Artike dieser Nummer zu lesen. Gruss!

Abonnent in M. Schade für die Zeit, die Sie dazu verwenden. Es ist besser sich an die erste Person zu wenden. Dies unser Rath.

B. W. in B. Wozu zürnen? Sie haben mehr gewonnen, als verloren. Die Zeit wird es lehren. Gruss!

K. B. in D. In unserer letzten Nummer finden Sie die Antwort Ihrer Frage. Uebrigens werden wir der Sache nachgehen.

H. I. in J. Bitte sich an die dortige Finanz-Direktion zu wenden.

Hilfsredakteur: Ferdinand Helta.

Nagy- és kistőzsdék figyelmébe!

POJATZI FL. és TÁRSA

cs. kir. szabadalmazott gyufanemű gyárai DEUTSCH-LANDSBERGBEN (Graz mellett)
ajánlják legjobb minőségűeknek elismert gyufa-gyártmányaikat és pedig úgy **kénes-**, mint különösen **szalon-gyufájokat**.

E gyufa-gyártmányok Magyarországon nagy kedveltségnek és rendkívüli keresletnek örvendenek, főleg a

*Millennium-gyufa,
Magyar korona-svédgyufa,
Magyar honvéd-szobor-gyufa,
Krokodil-gyufa és
Magyar Imperial-gyufa*

elegáns kerek dobozokba csomagolva, melyek kiváló magyar államférfiak arcképeivel díszítvék.

Rips-gyufa dobozokban és csomagokban kapható.

Kérjük szíves rendeléseiket közvetlenül **Deutsch-Landsbergbe** intézni A legolesőbb ártételeket tartalmazó árjegyzékünkkel szívesen szolgálunk. — **Budapest** és közvetlen környéke részére **VII., Rombach-utca 8. sz. alatt van raktárunk**.

POJATZI FL. és TÁRSA es. k. szabadalmazott gyufanemű gyára
DEUTSCH-LANDSBERGBEN (Graz mellett).

„LE GRIFFON“

„LE SUBLIME“

anerkannt bestes und feinstes echt französische

ZIGARETTENPAPIER.

Unentbehrlicher Artikel in den k. u. Tabak-Gross- und Kleintrafiken!

LOHNENDER VERSCHLEISS,
weil von Jedermann verlangt.

GENERAL-DEPOT:

GOLDZIEHER GÉZA

Budapest, V., Sas-utca 29. szám.